

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. vasario 25 d.*

„Apeliacinis skundas – Reglamentas (EB) Nr. 1907/2006 – Cheminių medžiagų registracija, įvertinimas, autorizacija ir tokioms medžiagoms taikomi apribojimai – Europos Komisijos sprendimas, kuriuo leidžiama naudoti geltonąjį švino sulfochromatą ir raudonąjį švino chromato molibdato sulfatą, į minėto reglamento XIV priedą įtrauktas medžiagas – Labai didelį susirūpinimą keliančios medžiagos – Autorizacijos suteikimo sąlygos – Vertinimas, ar alternatyvios medžiagos neprieinamos“

Byloje C-389/19 P

dėl 2019 m. gegužės 20 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Europos Komisija, iš pradžių atstovaujama R. Lindenthal, K. Mifsud-Bonnici ir G. Tolstoy, vėliau – R. Lindenthal ir K. Mifsud-Bonnici, padedamų *advokat* K. Nordlander,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Švedijos Karalystei, iš pradžių atstovaujamai C. Meyer-Seitz, H. Shev, J. Lundberg, H. Eklinder ir A. Falk, vėliau – O. Simonsson, C. Meyer-Seitz, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev ir H. Eklinder,

ieškovei pirmojoje instancijoje,

Danijos Karalystei, iš pradžių atstovaujamai J. Nymann-Lindegren ir M. S. Wolff ir P. Z. L. Ngo, vėliau – J. Nymann-Lindegren ir M. S. Wolff,

Suomijos Respublikai, atstovaujamai S. Hartikainen,

Europos Parlamentui, atstovaujamam A. Neergaard, A. Tamás ir C. Biz,

Europos cheminių medžiagų agentūrai (ECHA), iš pradžių atstovaujamai M. Heikkilä, W. Broere ir C. Schultheiss, vėliau – M. Heikkilä, W. Broere ir J. Löfgren,

įstojusioms į bylą šalims pirmoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kuri sudaro kolegijos pirmininkas J.-C. Bonichot (pranešėjas), teisėjai L. Bay Larsen, C. Toader, M. Safjan ir N. Jääskinen,

* Proceso kalba: švedų.

generalinis advokatas E. Tanchev,

posėdžio sekretorė C. Strömholm, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2020 m. liepos 7 d. posėdžiui

susipažinęs su 2020 m. spalio 29 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Savo apeliaciniu skundu Europos Komisija prašo panaikinti 2019 m. kovo 7 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Švedija / Komisija* (T-837/16, EU:C:2019:144; toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo tas teismas panaikino 2016 m. rugsėjo 7 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimą C(2016) 5644 *final* dėl leidimo naudoti geltonąjį švino sulfochromatą ir raudonąjį švino chromato molibdato sulfatą pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1907/2006 (toliau – ginčijamas sprendimas).

Teisinis pagrindas

- 2 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiančio Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiančio Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinančio Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB (OL L 396, 2006, p. 1, klaidų ištaisymas OL L 136, 2007, p. 3, toliau – REACH reglamentas), 4, 12, 69, 70, 72 ir 73 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(4) Siekiant įgyvendinti 2002 m. rugsėjo 4 d. Johanesburge įvykusiame pasaulio aukščiausio lygio susitikime priimtą planą dėl tvaraus vystymosi, Europos Sąjunga siekia tikslo – pasiekti, kad iki 2020 m. cheminės medžiagos būtų gaminamos ir naudojamos taip, kad sumažėtų didelis neigiamas poveikis žmonių sveikatai ir aplinkai.

<...>

(12) Svarbus šiuo reglamentu kuriamos naujos sistemos tikslas – skatinti ir tam tikrais atvejais užtikrinti, kad didelį susirūpinimą keliančios cheminės medžiagos būtų galiausiai pakeistos mažiau pavojingomis medžiagomis ar technologijomis, jei esama ekonominiu ir techniniu požiūriu perspektyvių alternatyvų. <...>

<...>

(69) Kad būtų užtikrinta žmonių, įskaitant atitinkamų visuomenės grupių ir galbūt tam tikrų pažeidžiamų pogrupių, pakankamai aukšto lygio sveikatos ir aplinkos apsauga, labai didelį susirūpinimą keliančioms cheminėms medžiagoms pagal atsargumo principą turėtų būti skiriama ypač daug dėmesio. Autorizacija turėtų būti suteikiama, jei paraišką autorizacijai gauti teikiantys fiziniai ar juridiniai asmenys autorizaciją suteikiančiai institucijai įrodo, kad dėl cheminės medžiagos naudojimo kylanti rizika žmonių sveikatai ir aplinkai yra tinkamai kontroliuojama. Kitais atvejais naudojimas vis dėlto gali būti autorizuojamas, jei galima įrodyti, kad naudojant cheminę medžiagą socialinė ir ekonominė nauda yra didesnė nei su jos naudojimu susijusi rizika

ir kad nėra tinkamų alternatyvių cheminių medžiagų ar technologijų, kurios yra ekonominiu ir techniniu požiūriu perspektyvios. Atsižvelgiant į gerą vidaus rinkos veikimą, tikslinga, kad autorizaciją suteikianti institucija būtų Komisija.

- (70) Neigiamas didelį susirūpinimą keliančių cheminių medžiagų poveikis žmogaus sveikatai ir aplinkai turėtų būti užkirstas taikant tinkamas rizikos valdymo priemones, padedančias užtikrinti, kad bet kokia rizika, kylanti dėl cheminių medžiagų naudojimo, būtų tinkamai kontroliuojama, ir siekiant palaipsniui tokias chemines medžiagas pakeisti tinkamomis saugesnėmis cheminėmis medžiagomis. Rizikos valdymo priemonių taikymas turėtų užtikrinti, kad poveikis, susijęs su cheminėmis medžiagomis, kai jos gaminamos, tiekiamos rinkai ir naudojamos, įskaitant išmetimus, išsiskyrimus ir nuotėkius, per visą jų gyvavimo ciklą neviršytų ribos, kurią peržengus, gali atsirasti neigiamas poveikis. Bet kokios cheminės medžiagos, kurią naudoti suteikta autorizacija, ir bet kokios kitos cheminės medžiagos, kuriai neįmanoma nustatyti saugios poveikio ribos, atžvilgiu visada turėtų būti imamasi priemonių, siekiant sumažinti, kiek tai techniškai ir praktiškai įmanoma, pavojų ir išsiskyrimus, kad iki minimumo būtų sumažinta neigiamo poveikio galimybė. Priemonės tinkamai kontrolei užtikrinti turėtų būti nurodytos visose cheminės saugos ataskaitose. Šios priemonės turėtų būti taikomos ir prireikus rekomenduojamos taikyti tolesniems tiekimo grandinės dalyviams.

<...>

- (72) Remiant siekį labai didelį susirūpinimą keliančias chemines medžiagas galiausiai pakeisti tinkamomis alternatyviomis cheminėmis medžiagomis ar technologijomis, visi pareiškėjai autorizacijai gauti turėtų pateikti alternatyvų analizę, kurioje išanalizuota jų rizika ir techninis ir ekonominis pakeitimo tinkamumas, įskaitant informaciją apie bet kokius tyrimus ar taikomąją veiklą, kurių imasi ar ketina imtis pareiškėjas. Be to, autorizacijoms turėtų būti taikomos riboto laikotarpio peržiūros, kurių trukmė būtų nustatoma kiekvienu konkrečiu atveju, ir paprastai joms turėtų būti nustatomos sąlygos, įskaitant stebėseną.

- (73) Kai cheminės medžiagos – atskiros, esančios preparato ar gaminio sudėtyje – gamyba, naudojimas ar tiekimas rinkai sukelia nepriimtina pavojų žmogaus sveikatai arba aplinkai, būtina pakeisti tokią cheminę medžiagą, atsižvelgiant į galimybes naudoti tinkamas saugesnes alternatyvias medžiagas ir technologijas ir į socialinę bei ekonominę naudą, susijusią su cheminės medžiagos, keliančios nepriimtina pavojų, naudojimu.“

- 3 REACH reglamento 55 straipsnyje „Autorizacijos tikslas ir alternatyvų išnagrinėjimas“ numatyta:

„Šios antraštinės dalies tikslas – užtikrinti gerą vidaus rinkos veikimą, tuo pačiu tinkamai kontroliuojant didelį susirūpinimą keliančių cheminių medžiagų riziką ir palaipsniui pakeičiant šias chemines medžiagas tinkamomis alternatyviomis cheminėmis medžiagomis ar technologijomis, kai tai racionalu ekonominiu ir techniniu požiūriu. Siekdam šio tikslo, visi autorizacijos prašantys gamintojai, importuotojai ir tolesni naudotojai išanalizuoja visas galimas alternatyvas ir įvertina riziką bei techninį ir ekonominį pakeitimo įgyvendinamumą.“

- 4 Nagrinėjamos bylos faktinėms aplinkybėms taikomos redakcijos šio reglamento 56 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Gamintojas, importuotojas ar tolesnis naudotojas netiekia rinkai naudoti skirtos cheminės medžiagos arba pats jos nenaudoja, jei ši cheminė medžiaga įtraukta į XIV priedą, nebent:

- a) pagal 60–64 straipsnius buvo autorizuotas (-i) šios cheminės medžiagos – atskiros ar esančios mišinio sudėtyje, naudojimo arba jos įtraukimo į gaminio sudėtį būdas (-ai), kuriam (-iems) ji tiekama rinkai arba kuriuo (-iais) jis pats ją naudoja; arba

- b) pagal 58 straipsnio 2 dalį pačiame XIV priede nurodyta, kad šios cheminės medžiagos – atskiros ar esančios mišinio sudėtyje, naudojimo arba jos įtraukimo į gaminio sudėtį būdui (-ams), kuriam (-iems) ji tiekama rinkai arba kuriuo (-iais) jis pats ją naudoja, autorizacijos reikalavimas netaikomas; arba
- c) 58 straipsnio 1 dalies c punkto i papunktyje nurodytas terminas dar nesuėjo; arba
- d) 58 straipsnio 1 dalies c punkto i papunktyje nurodytas terminas jau suėjo, ir jis pateikė paraišką likus 18 mėnesių iki tos datos, tačiau sprendimas dėl paraiškos autorizacijai gauti nebuvo priimtas; arba
- e) tais atvejais, kai cheminė medžiaga patiekta rinkai, o autorizacija tam naudojimo būdui buvo suteikta artimiausiam tolesniam naudotojui.“

5 Minėto reglamento 58 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Sprendimas įtraukti 57 straipsnyje nurodytas chemines medžiagas į XIV priedą priimamas 133 straipsnio 4 dalyje nustatyta tvarka. Jame kiekvienos cheminės medžiagos atveju nurodoma:

<...>

- c) pereinamojo laikotarpio priemonės:
 - i) data (-os), nuo kurios (-ių) draudžiama tiekti cheminę medžiagą rinkai arba ją naudoti, jei nėra suteikta autorizacija (toliau – saulėlydžio terminas); nustatant šį terminą reikėtų atsižvelgti, kai tai tinka, į konkretų gamybos ciklą, susijusį su tuo naudojimo būdu;
 - ii) ne mažiau kaip 18 mėnesių už pabaigos terminą (-us) ankstesnė data (-os), iki kurios turi būti gautos paraiškos, jei pareiškėjas ketina toliau naudoti cheminę medžiagą arba tiekti ją rinkai tam tikriems naudojimo būdams pasibaigus saulėlydžio terminui (-ams); tokie tęstiniai naudojimo būdai leidžiami pasibaigus pabaigos terminui tol, kol bus priimtas sprendimas dėl paraiškos autorizacijai gauti;

<...>“

6 To paties reglamento 60 straipsnyje nurodyta:

„1. Komisija atsako už sprendimų dėl paraiškų autorizacijai pagal šią antraštinę dalį gauti priėmimą.

2. Nepažeidžiant 3 dalies, autorizacija suteikiama tuo atveju, kai cheminės medžiagos naudojimo keliama rizika žmonių sveikatai ar aplinkai dėl XIV priede nurodytų cheminei medžiagai būdingų savybių yra tinkamai kontroliuojama pagal I priedo 6.4 skirsnį ir kaip nurodyta pareiškėjo pateiktoje cheminės saugos ataskaitoje, atsižvelgiant į 64 straipsnio 4 dalies a punkte nurodyto Rizikos vertinimo komiteto nuomonę. Suteikdama autorizaciją ir bet kokiomis joje nurodomomis sąlygomis Komisija atsižvelgia į visus sprendimo priėmimo metu žinomus išleidimus, išsiskyrimus ir nuotėkius, įskaitant riziką, kylančią dėl išsklaidyto ar plačiai paplitusio naudojimo.

<...>

4. Jei autorizacijos negalima suteikti pagal 2 dalį, ar cheminių medžiagų, nurodytų 3 dalyje, atveju, ji gali būti suteikiama tik įrodžius, kad socialinė ir ekonominė nauda nusveria riziką žmonių sveikatai ar aplinkai, kylančią dėl cheminės medžiagos naudojimo, ir jei nėra tinkamų alternatyvių cheminių

medžiagų ar technologijų. Šis sprendimas priimamas apsvarsčius visus šiuos aspektus ir atsižvelgiant į Rizikos vertinimo komiteto bei Socialinės ir ekonominės analizės komiteto nuomones, kaip nustatyta 64 straipsnio 4 dalies a ir b punktuose:

- a) riziką, kylančią naudojant cheminę medžiagą, įskaitant ir siūlomų rizikos valdymo priemonių tinkamumą ir veiksmingumą;
- b) cheminės medžiagos naudojimo teikiamą socialinę ir ekonominę naudą bei socialines ir ekonomines pasekmes, atsirandančias atsisakius suteikti autorizaciją, kurias įrodo pareiškėjas ar kitos suinteresuotos šalys;
- c) pareiškėjo pateiktą alternatyvų analizę pagal 62 straipsnio 4 dalies e punktą arba pareiškėjo pateiktą bet koki pakeitimo planą pagal 62 straipsnio 4 dalies f punktą ir trečiosios šalies pateiktus pasiūlymus pagal 64 straipsnio 2 dalį;
- d) turimą informaciją apie riziką žmonių sveikatai ar aplinkai, kylančią dėl alternatyvių cheminių medžiagų ar technologijų.

5. Vertindama, ar tinkamos alternatyvios medžiagos arba technologijos yra prieinamos, Komisija atsižvelgia į visus svarbius aspektus, įskaitant:

- a) ar perėjimas prie alternatyvų naudojimo sumažins bendrą riziką žmonių sveikatai ir aplinkai, atsižvelgiant į rizikos valdymo priemonių tinkamumą ir veiksmingumą;
- b) alternatyvų techninį ir ekonominį įgyvendinamumą pareiškėjui.

<...>“

- 7 REACH reglamento 64 straipsnyje numatyta, kad Europos cheminių medžiagų agentūra (ECHA) konsultuojasi su visuomene, savo Rizikos vertinimo komitetu ir Socialinės ir ekonominės analizės komitetu.
- 8 Šio reglamento 133 straipsnyje nurodyta, kad Komisijai padeda komitetas (toliau – REACH komitetas).

Ginčo aplinkybės

- 9 Ginčo aplinkybės išdėstytos skundžiamo sprendimo 1–30 punktuose ir šio proceso tikslais jas galima apibendrinti taip, kaip nurodyta toliau.
- 10 Geltonasis švino sulfochromatas ir raudonasis švino chromato molibdato sulfatas yra pigmentai, dėl savo patvarumo, ryškios spalvos ir žvilgesio plačiai naudojami lakų ir dažų, pavyzdžiui, skirtų tiltams ir geležies ar plieno konstrukcijoms, sudėtyje, kai dažoma siekiant atkreipti dėmesį ar geltonai ženklinant kelius.
- 11 2012 m. vasario 14 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 125/2012, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento Nr. 1907/2006 XIV priedas (OL L 41, 2012, p. 1), šie pigmentai dėl savo kancerogeninių savybių ir toksinio poveikio žmonių reprodukcijai buvo įtraukti į labai didelį susirūpinimą keliančių cheminių medžiagų sąrašą. Todėl, norint jas tiekti rinkai arba naudoti po 2015 m. gegužės 21 d., reikėjo gauti autorizaciją.
- 12 2013 m. lapkričio 19 d. *DCC Maastricht BV* pateikė paraišką gauti autorizaciją, kad galėtų tiekti šiuos du pigmentus rinkai tam, kad jie būtų naudojami abiem cheminėms medžiagoms identiškais šešiais būdais. Šioje paraiškoje nurodyti tokie produktų, kurie pagaminti taikant paraiškoje nurodytus

naudojimo būdus ir kurių gamybai, pareiškėjos teigimu, būtinas pigmentų didelis technologinis efektyvumas, pavyzdžiai (sąrašas neišsamus): automobilio kapotas, išpėjamieji ženklai, farmacijos atliekų konteineriai, naftos chemijos pramonei skirti vamzdžiai, kranai, žemės ūkio įrengimai, kelių įrengimai, plieniniai tiltai, saugyklos ir plieno konteineriai.

- 13 Vadovaudamasi REACH reglamento 64 straipsnio 2 dalimi, ECHA surengė viešas konsultacijas, kad suinteresuotos trečiosios šalys galėtų pateikti informaciją apie alternatyvias chemines medžiagas arba technologijas. Per šias konsultacijas nuomones pateikė Sąjungos gamintojai, nagrinėjamų pigmentų tolesni naudotojai, šakinės organizacijos, valstybės narės ir kelios nevyriausybinės organizacijos. Vėliau pagal šio reglamento 64 straipsnio 3 ir paskesnes dalis Rizikos vertinimo komitetas ir Socialinės ir ekonominės analizės komitetas pateikė nuomones dėl kiekvieno atitinkamo naudojimo būdo.
- 14 Galiausiai paraišką gauti autorizaciją išnagrino REACH komitetas. Per diskusiją šiame komitete dvi valstybės narės ir Norvegijos Karalystė nurodė, kad jų teritorijoje šie švino chromatai nenaudojami kaip pigmentai dažuose, naudojamuose ženklinant kelius geltona spalva. Vienoje iš šių valstybių narių švino chromatų naudojimas keliams ženklinti buvo uždraustas prieš 20 metų. Komisija pateikė sprendimo projektą REACH komiteto narių balsavimui. Dvidešimt trys valstybės narės balsavo už projektą, o trys valstybės narės, tarp kurių ir Švedijos Karalystė, balsavo prieš. Dvi valstybės narės susilaikė.
- 15 2016 m. rugsėjo 7 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą.
- 16 Prašoma autorizacija nesuteikta remiantis REACH reglamento 60 straipsnio 2 dalimi, nes Komisija nusprendė, kad rizika nebuvo tinkamai kontroliuojama. Vis dėlto ginčijamu sprendimu ji suteikė autorizaciją dėl paraiškoje nurodytų naudojimo būdų pagal šio reglamento 60 straipsnio 4 dalį ir susiejo šią autorizaciją su tam tikromis sąlygomis ir apribojimais.
- 17 Ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 1 ir 2 dalyse Komisija leido naudoti nagrinėjamus švino chromatus, nurodytus paraiškoje gauti autorizaciją, su sąlyga, kad premiksų, dažų ir ruošinių, kurių sudėtyje yra šių medžiagų, arba gatavų gaminių, kuriuose jų yra, technologinis efektyvumas funkcionalumo, spalvos intensyvumo, nepermatomumo (gebėjimo paslėpti), pasiskirstymo, atsparumo oro sąlygoms, karščiui ar vandeniui aspektais arba kelių šių aplinkybių poveikio aspektu techniškai gali būti pasiektas tik naudojant šias medžiagas ir kad šis technologinis efektyvumas būtinas jas naudojant pagal numatytą paskirtį.
- 18 To sprendimo 1 straipsnio 3 dalies c punkte nustatyta, kad autorizacijos turėtojas gali pateikti rinkai iki 2 100 tonų geltonojo švino sulfochromato ir ne daugiau kaip 900 tonų raudonojo švino chromato molibdato sulfato per metus, kiek tai susiję su naudojimo būdais, dėl kurių suteikta autorizacija.
- 19 Pagal ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 3 dalies d punktą autorizacija dėl visų naudojimo būdų susieta su sąlyga, pagal kurią autorizacijos turėtojo tolesni naudotojai turėjo iki 2017 m. birželio 30 d. pateikti ECHA informaciją apie alternatyvų tinkamumą ir jų prieinamumą naudoti ir išsamiai pagrįsti būtinybę naudoti nagrinėjamas medžiagas.
- 20 Be to, iš ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 3 dalies e punkto matyti, kad autorizacija suteikta su sąlyga, pagal kurią autorizacijos turėtojas turi iki 2017 m. gruodžio 31 d. pateikti Komisijai ataskaitą, kurioje būtų nurodyta to sprendimo 1 straipsnio 3 dalies d punkte minima informacija. Savo ataskaitoje autorizacijos turėtojas privalo patikslinti naudojimo būdų, dėl kurių suteikta autorizacija, aprašymą remdamasis tolesnių naudotojų pateikta informacija apie alternatyvas.
- 21 Ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 4 dalyje iš esmės numatyta, kad, kiek tai susiję su naudojimu keliams ženklinti, autorizacija netaikoma valstybėse narėse, pagal kurių nacionalinės teisės aktus draudžiama naudoti švino chromatus keliams ženklinti.

- 22 Galiausiai, remiantis to sprendimo 2 straipsnio 2 dalimi, REACH reglamento 60 straipsnio 9 dalies e punkte nurodytas peržiūros laikotarpis dėl nagrinėjamų medžiagų dviejų naudojimo būdų, t. y. dėl profesionalaus metalo paviršių dengimo dažais ir skystų ar kietų premiksų ir ruošinių, kurių sudėtyje yra pigmentų, profesionalaus naudojimo įrengiant kelio ženklus iš termoplastiko, baigiasi 2019 m. gegužės 21 d., o dėl kitų keturių tuo sprendimu autorizuotų naudojimo būdų – 2022 m. gegužės 21 d.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 23 2016 m. lapkričio 28 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo Švedijos Karalystės ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo.
- 24 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas panaikino tą sprendimą, motyvuodamas tuo, kad Komisija padarė teisės klaidą nagrinėdama, ar alternatyvios medžiagos neprieinamos.

Šalių reikalavimai Teisingumo Teisme

- 25 Komisija prašo Teisingumo Teismo panaikinti skundžiamą sprendimą ir grąžinti bylą Bendrajam Teismui, o nepatenkinus šio reikalavimo, jei apeliacinis skundas būtų atmestas, nurodyti palikti galioti panaikinto sprendimo padarinius. ECHA įstojo į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų.
- 26 Švedijos Karalystė prašo Teisingumo Teismo atmesti visą apeliacinį skundą ir prašymą palikti galioti panaikinto sprendimo padarinius. Danijos Karalystė, Suomijos Respublika ir Europos Parlamentas įstojo į bylą palaikyti Švedijos Karalystės reikalavimų.

Dėl apeliacinio skundo

Dėl pagrindinio reikalavimo panaikinti skundžiamą sprendimą

- 27 Grįsdama savo reikalavimus Komisija nurodo tris pagrindus.

Dėl pirmojo pagrindo

– Šalių argumentai

- 28 Nors Komisija neginčija Bendrojo Teismo skundžiamame sprendime išdėstytos pozicijos, kad pareiškėjas turi įrodyti, jog dėl nurodytų naudojimo būdų nėra techniniu ir ekonominiu aspektu racionalių alternatyvų, ji vis dėlto kritikuoja to teismo reikalaujamą įrodymų apimtį. Skundžiamo sprendimo 79 punkte konstatavęs, kad tais atvejais, kai „dar lieka neaiškumų dėl su alternatyvų prieinamumu susijusios sąlygos, darytina išvada, kad pareiškėjas neįvykdė įrodinėjimo pareigos“, Bendrasis Teismas nustatė neįmanomus įrodinėjimo reikalavimus. Iš tiesų bet koks techninis ir mokslo vertinimas dėl savo pobūdžio yra neaiškus vien dėl to, kad jį gali paneigti informacija, kuri nebuvo žinoma atliekant šį vertinimą. Ta pati teisės klaida kartojasi skundžiamo sprendimo 81, 85, 86, 90 ir 101 punktuose.
- 29 Komisija pripažįsta, kad rinkoje yra alternatyvų dėl nurodytų naudojimo būdų, tačiau pažymi, kad jos nėra tokios pat efektyvios kaip nagrinėjama medžiaga. Kadangi Komisija taikė nulinę ribą alternatyvų efektyvumo praradimui, o siūlomų alternatyvų technologinio efektyvumo lygis yra mažesnis už pageidaujamą lygį, ji mano teisingai nusprendusi, kad nėra techniniu aspektu racionalių alternatyvų.

30 Švedijos Karalystė, Danijos Karalystė ir Parlamentas prašo atmesti šį pagrindą kaip nepriimtina. Be to, kaip ir Suomijos Respublika, jie mano, kad jis nepagrįstas.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

- 31 Pateikdama pirmąjį pagrindą Komisija tvirtina, kad Bendrasis Teismas nustatė neįmanomus įrodinėjimo reikalavimus, nes reikalavo, kad pareiškėjas įrodytų, jog dėl nurodytų naudojimo būdų nėra techniniu ir ekonominiu aspektu racionalių alternatyvų, taip, kad neliktų jokių neaiškumų. Toks reikalavimas, pakartotas skundžiamo sprendimo 79, 81, 85, 86, 90 ir 101 punktuose, yra teisiškai klaidingas.
- 32 Vis dėlto šie skundžiamo sprendimo punktai, vertinami atsižvelgiant į jų kontekstą, negali būti aiškinami kaip įpareigojantys pareiškėją arba Komisiją visiškai užtikrintai įrodyti, kad nėra techniniu ir ekonominiu aspektu racionalių alternatyvų dėl konkrečios medžiagos konkretaus naudojimo būdo.
- 33 Pažymėtina, kad skundžiamo sprendimo 79 punkte padaryta išvada išplaukia iš neginčijamų išvadų, prie kurių Bendrasis Teismas priėjo ankstesniuose dviejuose to sprendimo punktuose. To sprendimo 77 punkte Bendrasis Teismas, remdamasis REACH reglamento 60 straipsnio 4 dalimi, siejama su jo 69 konstatuojamąja dalimi, padarė teisingą išvadą, kad būtent paraišką gauti autorizaciją pateikęs asmuo turi įrodyti, kad nėra tinkamų alternatyvų. Paskesniame to sprendimo punkte jis teisingai nusprendė, kad pagal REACH reglamento 60 straipsnio 4 ir 5 dalis Komisija turi nustatyti, ar 60 straipsnio 4 dalyje nustatytos sąlygos iš tiesų įvykdytos. Skundžiamo sprendimo 79 punkte Bendrasis Teismas, iš esmės remdamasis dviem pirmesniais to sprendimo punktais, priėjo prie išvados, kad tais atvejais, kai, atsižvelgdama į pareiškėjo ar kitų asmenų pateiktą arba jos pačios surinktą informaciją, Komisija mano, jog pareiškėjas neįvykdė jam tenkančios įrodinėjimo pareigos, ši institucija turi atsisakyti jam suteikti autorizaciją. Taigi, priešingai, nei teigia apeliantė, minėto sprendimo 79 punkte nevertinama iš pareiškėjo reikalaujama ar Komisijos priimtina „įrodymų apimtis“.
- 34 Skundžiamo sprendimo 81 ir 85 punktuose, kuriuos reikia vertinti kartu, Bendrasis Teismas taip pat priminė, kad pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją Komisija negali priimti sprendimo dėl autorizacijos remdamasi vien prielaidomis, kurių nepatvirtina ir nepaneigia jos turima informacija (pagal analogiją žr. 2009 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Komisija /MTU Friedrichshafen, C-520/07 P*, EU:C:2009:557, 52 ir 53 punktus). Taigi šie du skundžiamo sprendimo punktai negali būti aiškinami kaip įpareigojantys Komisiją reikalauti iš paraišką gauti autorizaciją pateikusio asmens pateikti nepagrįstą kiekį įrodymų.
- 35 Be to, skundžiamo sprendimo 86 punkte Bendrasis Teismas pripažino, kad Komisija gali suteikti prašomą autorizaciją, kai vis dar likę neaiškumai šiuo klausimu yra nereikšmingi, su sąlyga, kad ši institucija priėmė sprendimą atlikusi išsamų tyrimą ir patikrinsi pakankamą kiekį esminės ir patikimos informacijos, tačiau Bendrasis Teismas nusprendė, kad nagrinėjamu atveju to nebuvo padaryta. Taigi jis nemanė, kad Komisijai neleidžiama palikti jokių abejonių dėl alternatyvų nebuvimo.
- 36 Galiausiai skundžiamo sprendimo 90 punktas, kuriame nurodyta tam tikra Komisijai per viešas konsultacijas pateikta informacija, ir to sprendimo 101 punktas, kuriame Bendrasis Teismas pažymėjo, kad Komisija nepaaiškino priežasčių, dėl kurių Švedijos Karalystės nurodytos alternatyvos negalėjo būti naudojamos, nėra susiję su įrodymų kiekiu, kurio turi reikalauti Komisija. Minėtame 101 punkte veikiau kalbama apie ginčijamo sprendimo motyvų stoką, kiek tai susiję su alternatyvų švino chromatams nebuvimu.
- 37 Remiantis tuo, kas išdėstyta, matyti, kad pirmasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas ir nereikia nagrinėti jo priimtimumo.

Dėl trečiojo pagrindo

– Šalių argumentai

- 38 Trečiojo pagrindo, kurį reikia nagrinėti pirmiau nei antrąjį, pirmoje dalyje Komisija tvirtina, kad pateikdamas motyvus, visų pirma skundžiamo sprendimo 86, 97 ir 98 punktuose, Bendrasis Teismas neatsižvelgė į tai, kad ginčijamu sprendimu suteikta dalinė autorizacija naudoti švino chromatus tam tikrais būdais, dėl kurių konstatuota, kad nėra patikimų alternatyvų, o ne autorizacija naudoti visais paraiškoje nurodytais būdais. Ginčijamu sprendimu autorizacija suteikta tik dėl naudojimo būdų, dėl kurių nebuvo jokių alternatyvų.
- 39 Trečiojo pagrindo antroje dalyje Komisija tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, jog ginčijamame sprendime įtvirtintos sąlygos rodo, kad alternatyvų nebuvimas nebuvo tinkamai konstatuotas. Komisija teigia, jog turi būti galima autorizacijos apimtį riboti objektyviais kriterijais ir apibrėžti leidžiamus naudojimo būdus remiantis siekiamomis užtikrinti funkcijomis, kaip tai buvo padaryta ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 3 dalies d ir e punktuose. Ji tvirtina nedelegavusi kompetentingoms institucijoms diskrecijos vertinti alternatyvas, taip pat teigia, kad nė viena minėto sprendimo vieta negali būti taip suprantama. Autorizacijos taikymo srities apribojimą painiojant su alternatyvų vertinimo neatlikimu arba nepripažįstant, kad per tam tikros medžiagos autorizacijos procedūrą valstybės narės gali vykdyti atitikties patikros funkcijas, nebūtų paisoma REACH reglamente numatyto kompetencijos padalijimo ir tai galėtų turėti neigiamų pasekmių žmonių sveikatai ir aplinkai.
- 40 Švedijos Karalystė, Danijos Karalystė, Suomijos Respublika ir Parlamentas prašo atmesti apeliacinio skundo trečiąjį pagrindą iš esmės, o Danijos Karalystė dar tvirtina ir tai, kad jis nepriimtinas.

– Teisingumo Teismo vertinimas

- 41 Pateikdama trečiąjį pagrindą Komisija teigia, kad Bendrasis Teismas neteisingai aiškino ginčijamą sprendimą, kai skundžiamo sprendimo 86, 97 ir 98 punktuose konstatavo, kad, pirma, tuo sprendimu suteikta autorizacija dėl visų paraiškoje nurodytų būdų, nors juo suteikta tik dalinė autorizacija, ir, antra, kad ji nebaigė vertinimo, ar nėra alternatyvų, kaip numatyta REACH reglamento 60 straipsnio 4 dalyje.
- 42 Pirma, pažymėtina, kad, priešingai, nei teigia Komisija, nė viename iš minėtų punktų Bendrasis Teismas nenusprendė, jog ginčijamu sprendimu suteikta autorizacija dėl visų paraiškoje nurodytų naudojimo būdų. Priešingai, skundžiamo sprendimo 97 punkte aiškindamas ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 1 ir 2 dalis, Bendrasis Teismas konstatavo, jog „teiginys, kad šioje byloje nagrinėjami švino chromatai naudojami tik tais atvejais, kai tikrai būtinas šiuose chromatuose esančių cheminių medžiagų sudedamųjų dalių technologinis efektyvumas, reiškia, kad pripažįstama, jog kiekvieną kartą, kai tolesnis naudotojas nustato, kad yra alternatyva, jis turėtų nenaudoti šioje byloje nagrinėjamų švino chromatų“. Taigi apeliacinio skundo trečiojo pagrindo pirma dalis neturi faktinio pagrindo.
- 43 Antra, Bendrasis Teismas nusprendė, jog Komisija nepakankamai išnagrinėjo alternatyvas. Šią išvadą Bendrasis Teismas padarė po to, kai skundžiamo sprendimo 81 punkte nurodė, kad pagal REACH reglamento 60 straipsnio 4 dalį Komisijai neleidžiama priimti sprendimo dėl autorizacijos remiantis vien prielaidomis, o Komisija šiame apeliaciniame procese to ir neginčija. Paskui konkrečiai Komisijos nurodytuose 97 ir 98 punktuose jis išdėstė argumentus, kuriais remdamasis nusprendė, kad Komisijai dar buvo likę neaiškumų dėl alternatyvų buvimo.
- 44 Šiuo klausimu pažymėtina, kad, pirma, skundžiamo sprendimo 97 punkte Bendrasis Teismas taip aiškino aplinkybę, jog ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 1 ir 2 dalyse Komisija formaliai apribojo autorizaciją naudoti nagrinėjamus švino chromatus ir leido juos naudoti tik tais atvejais, kai tai yra būtina. Nors ši institucija nesutinka su tokiu aiškinimu ir teigia, kad suteikė autorizaciją tik dėl tam

tikrų naudojimo būdų, vis dėlto pažymėtina, kad ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytas ribojimas iš tiesų nėra ribojimas, nes juo tik primenama viena iš REACH reglamento 60 straipsnio 4 dalyje numatytų labai didelį susirūpinimą keliančių medžiagų autorizacijos sąlygų, todėl neįmanoma nustatyti šio ribojimo apimties.

- 45 Antra, skundžiamo sprendimo 98 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 3 dalies d punktas yra šių Komisijai likusių neaiškumų išraiška, nes jame autorizacijos turėtojo tolesni naudotojai įpareigojami iki 2017 m. birželio 30 d. pateikti ECHA informaciją apie alternatyvų tinkamumą ir jų prieinamumą naudoti ir išsamiai pagrįsti būtinybę naudoti nagrinėjamas medžiagas. Iš tiesų šia sąlyga reikalaujama, kad tolesni naudotojai pateiktų papildomos informacijos, skirtos sąlygai dėl atitinkamų naudojimo būdų alternatyvų nebuvimo įvertinti, Komisija suteikus autorizaciją dėl šių naudojimo būdų. Pagal REACH reglamento 60 straipsnio 4 dalį Komisijai neleidžiama suteikti autorizacijos naudoti labai didelį susirūpinimą keliančią medžiagą, jei ją galima pakeisti kita tinkama medžiaga. Taigi Komisija negali suteikti tokios autorizacijos, kol tinkamai nekonstatavo, kad nėra alternatyvų.
- 46 Remiantis tuo, kas išdėstyta, matyti, kad Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, jog Komisija neįvykdė jai tenkančios pareigos patikrinti, ar nėra alternatyvų dėl įvairių švino chromatų naudojimo būdų. Taigi apeliacinio skundo trečiojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti.
- 47 Vadinasi, trečiasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas ir nereikia nagrinėti jo priimtimumo.

Dėl antrojo pagrindo

– Šalių argumentai

- 48 Komisija tvirtina, kad Bendrasis Teismas konkrečiai skundžiamo sprendimo 86, 90 ir 96 punktuose suklydo dėl kontrolės, kurią jis turi atlikti nagrinėdamas alternatyvų techninio ir ekonominio įgyvendinamumo vertinimą, apimties. Bendrasis Teismas vietoj Komisijos įvertino socialines, ekonomines ir technines aplinkybes ir neatsižvelgė į jos turimą diskreciją.
- 49 86 ir 90 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad Komisijai liko neaiškumų dėl alternatyvų nebuvimo ir kad tai reiškia, jog ji neįvykdė rūpestingumo pareigos. Tačiau šių neaiškumų kyla ne iš ginčijamo sprendimo; priešingai, jame aiškiai nurodyta, kad Komisija savo nuožiūra nusprendė taikyti ribą, pagal kurią reikalaujama, kad alternatyvių medžiagų technologinis efektyvumas būtų ne mažesnis, o paskui nusprendė, kad nė viena alternatyva neatitiko šios ribos. Bendrasis Teismas manė galintis nustatyti neaiškumus, todėl konstatavo Komisijos rūpestingumo stoką, neatskyręs šių dviejų etapų. Neįmanoma įvertinti alternatyvos techninio įgyvendinamumo, prieš tai nenusprendus, koks efektyvumo praradimo lygis gali būti laikomas priimtiniu.
- 50 Todėl alternatyvų vertinimas patenka į kontrolės, grindžiamos akivaizdžia klaida, taikymo sritį, kaip Bendrasis Teismas teisingai konstatavo 2019 m. balandžio 4 d. Sprendimo *ClientEarth / Komisija* (T-108/17, EU:T:2019:215) 246 ir 248 punktuose. Tačiau skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas visiškai nekonstatavo, kad Komisija padarė tokią akivaizdžią klaidą nustatydamą priimtina technologinio efektyvumo praradimo ribą ar pagal šią ribą vertindama esamas alternatyvas.
- 51 Švedijos Karalystė, Danijos Karalystė ir Parlamentas prašo atmesti apeliacinio skundo antrąjį pagrindą kaip nepriimtina. Bet kuriuo atveju jie, kaip ir Suomijos Respublika, mano, kad šis pagrindas yra nepagrįstas.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

- 52 Pateikdama antrąją pagrindą Komisija tvirtina, kad Bendrasis Teismas konkrečiai 86, 90 ir 96 punktuose klaidingai vertino jai pagal REACH reglamento 60 straipsnio 4 dalį suteiktą diskreciją nustatyti technologinio efektyvumo praradimo ribą, taigi ir savo atliekamos jos pagal šią nuostatą priimtų sprendimų teisminės kontrolės išsamumą.
- 53 Pirma, konstatuotina, kad skundžiamo sprendimo 86 punkte nėra nė vieno bendro pobūdžio teiginio, susijusio su Komisijos turima diskrecija nustatyti technologinio efektyvumo praradimo ribą. Tačiau Bendrasis Teismas kritikavo Komisijos atliktą sąlygos dėl alternatyvų nebuvimo vertinimą. Komisija suteikė autorizaciją per anksti, tinkamai neišnagrinėjusi šios sąlygos. Taigi minėtame 86 punkte tik vertinamos faktinės aplinkybės, o jų Teisingumo Teismas, nagrinėdamas apeliacinį skundą, iš principo neturi tikrinti.
- 54 Toks teiginys neišplaukia ir iš skundžiamo sprendimo 90 ir 96 punktų. Skundžiamo sprendimo 90 punkte Bendrasis Teismas tik nurodė, kad, vienos iš viešose konsultacijose dalyvavusių šalių teigimu, galima daryti išvadą, jog esant tam tikroms sąlygoms Sąjungos rinkoje yra alternatyvų visiems autorizacijos paraiškoje nurodytiems naudojimui būdams. Be to, to sprendimo 96 punkte Bendrasis Teismas tik konstatavo, kad iš ginčijamo sprendimo 8, 9 ir 12 konstatuojamųjų dalių matyti, jog to sprendimo priėmimo dieną Komisija dar pati abejojo, ar nėra techniškai įgyvendinamų alternatyvų dėl visų paraiškoje nurodytų naudojimo būdų. Taigi nė viename iš šių dviejų skundžiamo sprendimo punktų nepadarė teisės klaidos, kuria remiamasi.
- 55 Darant prielaidą, kad Komisija ketino remtis tuo, jog Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes, iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos aiškiai matyti, kad toks teiginys nepagrįstas. Iš tikrųjų ši teiginį paneigia bylos dokumentai, konkrečiai kalbant, pats ginčijamas sprendimas. Kaip nurodyta šio sprendimo 44 ir 45 punktuose, akivaizdu, kad ginčijamame sprendime atsispindi Komisijai likę neaiškumai dėl alternatyvų nebuvimo.
- 56 Galiausiai pasakytina, kad laikantis požiūrio, jog ginčijamas sprendimas gali būti laikomas grindžiamu Komisijos taikyta technologinio efektyvumo praradimo nuline riba, tas sprendimas taptų neteisėtas, nes taip REACH reglamento 60 straipsnis aiškinamas visiškai priešingai šio reglamento tikslams. Kaip matyti, be kita ko, iš šio reglamento 4, 12, 70 ir 73 konstatuojamųjų dalių ir iš jo 55 straipsnio, juo siekiama skatinti labai didelį susirūpinimą keliančias medžiagas pakeisti kitomis tinkamomis medžiagomis. Iš esmės nusprendus, kad pakeitimas turi būti atliktas nesumažinant efektyvumo, ne tik nustatoma šiame reglamente nenumatyta sąlyga, bet ir sudaroma kliūčių tokiam pakeitimui, todėl minėtas reglamentas taptų daug mažiau veiksmingas.
- 57 Antra, primintina, jog Bendrasis Teismas nusprendė, kad Komisija tinkamai neišnagrinėjo, ar nėra alternatyvų, ir kad dėl to autorizacija negalėjo būti teisėtai suteikta. Vis dėlto negalima teigti, kad Bendrasis Teismas vietoj Komisijos įvertino alternatyvas, nes jis, priešingai, rėmėsi ginčijamame sprendime pateiktu Komisijos atliktu šių alternatyvų vertinimu ir tame pačiame sprendime nurodytais vis dar likusiais neaiškumais dėl alternatyvų nebuvimo.
- 58 Taigi apeliacinio skundo antrąją pagrindą reikia atmesti ir nereikia nagrinėti jo priimtinumą.
- 59 Remiantis tuo, kas išdėstyta, matyti, kad reikia atmesti apeliaciniame skunde pateiktus reikalavimus panaikinti skundžiamą sprendimą.

Dėl subsidiariai pateiktų reikalavimų laikinai palikti galioti ginčijamo sprendimo padarinius

– Šalių argumentai

- 60 Komisija pripažįsta, kad Bendrajame Teisme gynė klaidingą poziciją dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo teisinių padarinių, kai tvirtino, kad panaikinus ginčijamą sprendimą uždrausta tiekti nagrinėjamas medžiagas rinkai. Bendrasis Teismas ir kitos ginčo šalys perėmė šiuos argumentus.
- 61 REACH reglamento 56 straipsnio 1 dalyje numatyta pereinamojo laikotarpio tvarka, pagal kurią pareiškėjas gali pateikti rinkai medžiagą, dėl kurios autorizacijos pateikė paraišką, kol Komisija priims sprendimą dėl jo autorizacijos paraiškos. Vadinasi, panaikinus tą sprendimą, būtų atkurta iki jo priėmimo buvusi teisinė padėtis, t. y. pereinamojo laikotarpio tvarka, pagal kurią leidžiama pateikti medžiagą rinkai. Taigi minėto sprendimo panaikinimas nedelsiant sukeltų pasekmių, prieštaraujančių tikslui, dėl kurio Bendrasis Teismas atsisakė laikinai palikti galioti panaikinto sprendimo padarinius, t. y. tikslui apsaugoti žmonių sveikatą.
- 62 Komisija taip pat prašo Teisingumo Teismo panaikinti skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 2 punktą ir nurodyti palikti galioti ginčijamo sprendimo padarinius, kad būtų užtikrintas teisinis saugumas ir žmonių sveikatos apsauga.
- 63 ECHA teigia palaikanti šiuos Komisijos reikalavimus.
- 64 Švedijos Karalystė, Danijos Karalystė ir Suomijos Respublika prašo Teisingumo Teismo atmesti šiuos reikalavimus.

– Teisingumo Teismo vertinimas

- 65 Vienintelis subsidiariai pateiktas apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas teisės klaida, kurią Bendrasis Teismas padarė skundžiamo sprendimo 112 punkte, kiek tai susiję su jo sprendimo dėl panaikinimo padariniais.
- 66 Šiuo klausimu Bendrasis Teismas nusprendė, kad sprendimo dėl autorizacijos panaikinimas nedelsiant trukdytų pareiškėjai *DCC Maastricht* toliau prekiauti nagrinėjamais pigmentais ir kad, nors toks panaikinimas galėtų sukelti sunkių neigiamų padarinių šiai bendrovei, tai pateisina siekis apsaugoti žmonių sveikatą nuo pavojingų medžiagų poveikio.
- 67 Vis dėlto nagrinėjamos bylos aplinkybėmis paprasčiausiai panaikinus ginčijamą sprendimą, priešingai, *DCC Maastricht* leista toliau prekiauti nagrinėjamais pigmentais, kol Komisija priims naują sprendimą, kaip nurodė Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotoja 2019 m. lapkričio 21 d. Nutartyje *Komisija / Švedija* dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo (C-389/19 P-R, nepaskelbta Rink., EU:C:2019:1007, 60 punktas). Iš tiesų nagrinėjamos autorizacijos buvo suteiktos ankstesniu reglamentu, t. y. Reglamentu Nr. 125/2012, ir galiojo iki 2015 m. gegužės 21 d.
- 68 Pagal REACH reglamento 56 straipsnio 1 dalies d punktą, siejamą su 58 straipsnio 1 dalies c punktu, naudojimo būdai, dėl kurių jau suteikta autorizacija, gali būti toliau taikomi pasibaigus autorizacijos galiojimo terminui, kol bus priimtas sprendimas dėl naujos autorizacijos paraiškos, jeigu ta paraiška buvo pateikta likus ne mažiau kaip 18 mėnesių iki autorizacijos galiojimo termino. Kadangi *DCC Maastricht* pateikė naują autorizacijos paraišką per nustatytą terminą, jai buvo taikomas šis pereinamasis laikotarpis, kol bus priimtas ginčijamas sprendimas, todėl, panaikinus šį sprendimą nedelsiant, jai vėl taikomas minėtas laikotarpis.

- 69 Vadinasi, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 112 punkte padarė teisės klaidą, nes neatsižvelgė į REACH reglamento 56 straipsnio 1 dalies d punkto ir 58 straipsnio 1 dalies c punkto pereinamojo laikotarpio nuostatas. Kadangi Komisijos subsidiariai pateikti reikalavimai yra pagrįsti, reikia panaikinti skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 2 punktą.

Dėl ginčo

- 70 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmą pastraipą, kai Bendrojo Teismo sprendimas yra panaikinamas, Teisingumo Teismas pats gali priimti galutinį sprendimą, jeigu toje bylos stadijoje tai galima daryti.
- 71 Taip yra šios bylos atveju. Taigi reikia išnagrinėti prašymą palikti galioti panaikinto ginčijamo sprendimo padarinius; ši prašymą Komisija buvo pateikusi Bendrajame Teisme ir vėl pateikė Teisingumo Teisme.
- 72 Pagal SESV 264 straipsnio antrą pastraipą, jei Teisingumo Teismas mano, kad tai reikalinga, jis nurodo, kurios paskelbto negaliojančiu akto pasekmės lieka galutinės. Įgyvendindamas šiame straipsnyje jam suteiktus įgaliojimus, Teisingumo Teismas atsižvelgia į tai, kad būtų paisoma teisinio saugumo principo ir kitų viešųjų ar privačiųjų interesų (šiuo klausimu žr. 2012 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Parlamentas / Taryba*, C-490/10, EU:C:2012:525, 91 punktą; 2013 m. spalio 22 d. Sprendimo *Komisija / Taryba*, C-137/12, EU:C:2013:675, 81 punktą; 2014 m. birželio 24 d. Sprendimo *Parlamentas / Taryba*, C-658/11, EU:C:2014:2025, 90 ir 91 punktus ir 2016 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Vokietija / Parlamentas ir Taryba*, C-113/14, EU:C:2016:635, 83 punktą).
- 73 Kaip nurodyta šio sprendimo 67 punkte, panaikinus ginčijamą sprendimą, nagrinėjamų pigmentų autorizacijos galiojimas pratęstas po 2015 m. gegužės 21 d. Ginčijamu sprendimu tam tikrais aspektais buvo ribojamas šių labai didelį susirūpinimą keliančių cheminių medžiagų naudojimas. To sprendimo 1 straipsnio 3 dalies c punkte nustatyta, kad autorizacijos turėtojas gali pateikti rinkai iki 2 100 tonų geltonojo švino sulfochromato ir ne daugiau kaip 900 tonų raudonojo švino chromato molibdato sulfato per metus, kiek tai susiję su naudojimo būdais, dėl kurių suteikta autorizacija. Be to, pagal to sprendimo 2 straipsnio 2 dalį REACH reglamento 60 straipsnio 9 dalies e punkte nurodytas peržiūros laikotarpis dėl šių dviejų švino chromato pigmentų dviejų naudojimo būdų, t. y. dėl profesionalaus metalo paviršių dengimo dažais ir skystų ar kietų premiksų ir ruošinių, kurių sudėtyje yra pigmentų, profesionalaus naudojimo įrengiant kelio ženklus iš termoplastiko, būtų pasibaigęs 2019 m. gegužės 21 d., jei ginčijamas sprendimas nebūtų panaikintas arba jei būtų palikti galioti jo padariniai. Iš tiesų autorizacijos turėtoja per nustatytą terminą nepateikė prašymo dėl šių konkrečių naudojimo būdų peržiūros.
- 74 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad atmetus prašymą palikti galioti ginčijamo sprendimo padarinius padidėtų rizika, jog bus padaryta rimta ir nepataisoma žala žmonių sveikatai ir aplinkai. Taigi reikia nurodyti palikti galioti to sprendimo padarinius, kol Komisija priims naują sprendimą dėl *DCC Maastricht* pateiktos paraiškos gauti autorizaciją.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 75 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Nors Komisija iš esmės yra pralaimėjusi šalis šioje instancijoje, nei Švedijos Karalystė, nei nė viena jos reikalavimų palaikyti į bylą įstojusi šalis neprašė priteisti iš Komisijos ir ECHA, įstojusios į bylą palaikyti jos reikalavimų, bylinėjimosi išlaidų. Taigi reikia nuspręsti, kad kiekviena šalis ir į bylą įstojusi šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas, patirtas per apeliacinį procesą.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2019 m. kovo 7 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimo *Švedija / Komisija* (T-837/16, EU:T:2019:144) rezoliucinės dalies 2 punktą.**
- 2. Atmesti likusią apeliacinio skundo dalį.**
- 3. Palikti galioti 2016 m. rugsėjo 7 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimo C(2016) 5644 *final* dėl leidimo naudoti geltonąjį švino sulfochromatą ir raudonąjį švino chromato molibdato sulfatą pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1907/2006 padarinius, kol Europos Komisija priims naują sprendimą dėl *DCC Maastricht BV* pateiktos paraiškos gauti autorizaciją.**
- 4. Europos Komisija, Švedijos Karalystė, Danijos Karalystė, Suomijos Respublika, Europos Parlamentas ir Europos cheminių medžiagų agentūra (ECHA) padengia savo bylinėjimosi išlaidas, patirtas per apeliacinį procesą.**

Parašai.